

Savivaldybių žinios

LIETUVOS SAVIVALDYBIŲ ASOCIACIJA

Nr. 11 (841–842)

2018 m. birželio 9 d.
Išėina šeštadieniais

LSA SUVAŽIAVIMAS:

pasigendama svaresnio vaidmens
šalies regionų politikoje 2–4 p.

Gegužės 31 d. Lietuvos viduryje – Jonavoje vyko Lietuvos savivaldybių asociacijos XXIV suvažiavimas. Suvažiavimas baigėsi optimistine gaida, dalyvių sugiedota „Vardan tos Lietuvos vienybė težydi“

Romo Gurklio nuotr.

APIE LAZDIJŲ „PASIENIO FIESTĄ“, SĄJŪDŽIO 30-METĮ IR PASIEKIMUS	5–7 p.
UKMERGĖS GIMTADIENIS: NUŠVITĖS PILIAKALNIS, PAGERBTI NUSIPELNIUSIEJI, PASIRAŠYTI TRIŠALIAI PROTOKOLAI	12–13 p.
ŠIRVINTOSE ATIDARYTAS MODERNUS FUTBOLŲ STADIONAS	24 p.
PAKLAUSKIME SAVĘS – AR MES ESAME SAVIVALDA?	
JONAVOS RAJONO MERO EUGENIJAUS SABUČIO MINTYS, PASAKYTOS LSA SUVAŽIAVIMO DALYVIAMS	27 p.

Redakcijos kolegija

Antanas ČERNECKIS

Rietavo savivaldybės meras

Nijolė DIRGINČIENĖ

Birštono savivaldybės merė

Gintautas GEGUŽINSKAS

Pasvalio rajono savivaldybės meras

Vytautas GRUBLIAUSKAS

Klaipėdos miesto savivaldybės meras

Alvydas KATINAS

Utenos rajono savivaldybės meras

Valerijus MAKŪNAS

Kauno rajono savivaldybės meras

Artūras MARGELIS

Lazdijų rajono savivaldybės meras

Zdzisław PALEVIČ

Šalčininkų rajono savivaldybės meras

Kęstutis TUBIS

Ankščių rajono savivaldybės meras

Povilas ŽAGUNIS

Panevėžio rajono savivaldybės meras

Roma ŽAKAITIENĖ

Lietuvos savivaldybių asociacijos direktorė

Leidžia viešoji įstaiga Savivaldybių žinios

Direktorė

Lina BELEVIČIENĖ

**Atsakingasis redaktorius,
fotokorespondentas**

Romas GURKLYS

Bendradarbė

Barbora GAUDUTĖ

Stilistė-korektorė

Janina MALKENIENĖ

Facebook savzinios

leva CATALDO

cataldoieva@gmail.com

Kaštonų g. 4, LT-01107 Vilnius

Tel.: (8 5) 262 2083 / 262 0847

Faks. (8 5) 262 2083

El. p. info@savzinios.lt

savivaldybiu.zinios@gmail.com

Interneto svetainė www.lsa.lt

Facebook savzinios

...

Spausdina AB „Spauda“

Laisvės pr. 60, LT-05120 Vilnius,

www.spauda.com

Ofsetinė spauda, 4 sp. lankai

ISSN 1392-2467

Tiražas 1700 egz.

LSA SUVAŽIAVIMAS: pasigendama svaresnio vaidmens šalies regionų politikoje

LSA prezidentumas

Gegužės 31 d. Lietuvos viduryje – Jonavoje vyko Lietuvos savivaldybių asociacijos (LSA) XXIV suvažiavimas, kuriame pažymėta, kad savivaldybės pasigenda svaresnio vaidmens vykdant regionų politiką šalyje.

„LSA jau daugelį metų pabrėžė, kad savivaldybių vaidmuo kuriant stipresnį regioninį lygmenį yra minimalus. Džiugu, kad regionų plėtra šiandien yra viena labiausiai diskutuotinių temų viešojoje erdvėje. Šiais metais buvo parengta Vidaus reikalų ministerijos Lietuvos regioninės politikos „Baltoji knyga“. Pagrindinė regioninės politikos ašis – savivaldybės. Sieksime, kad šios teorinės nuostatos būtų greičiau įgyvendintos ir savivaldybėms būtų sudarytos palankesnės sąlygos gerinti jų ekonomikos augimą“, – teigė LSA prezidentas, Druskininkų meras Ričardas Malinauskas.

Suvažiavimo metu delegatai priėmė rezoliuciją, kurioje šiuo klausimu kreipiasi į Seimą ir Vyriausybę.

Atsižvelgdamos į šios Vyriausybės siekį stabdyti ekonominių ir socialinių skirtumų didėjimą, užtikrinti tolygią ir sparčią regionų plėtrą, savivaldybės pageidauja suteikti daugiau teisinių galių regionų plėtros taryboms, sudaryti palankesnes skolinimosi galimybes, sukurti finansinį mechanizmą, padėsiantį savivaldybėms investuoti į darnią ir tvarią regiono plėtrą.

Suvažiavimo delegatai taip pat atkreipė dėmesį, kad vienas pagrindinių principų, kuriais grindžiama vietos savivalda, yra savivaldybių savarankiškumas ir veiklos laisvė pagal Konstitucijoje ir įstatymuose apibrėžtą kompetenciją. Dėl savivaldos veiklos savarankiškumo šalyje suvažiavime taip pat priimta rezoliucija.

„Pastaraisiais metais nacionalinė valdžia priėmė nemažai sprendimų, kuriais parodomas nepasitikėjimas vietos savivalda, ribojamas savivaldybių savarankiškumas ir sprendimų priėmimo laisvė“, – atstovaudamas šalies savivaldybėms pabrėžė R. Malinauskas.

Savivaldybių vadovai taip pat minėjo įsigaliojusią naują Viešųjų pirkimų redakciją, kai praktiškai prarandama galimybė sudaryti vidaus sandorius savivaldybėse. Tokie suvaržymai gali pažeisti gyventojų teisę į prieinamas, kokybiškas viešąsias paslaugas, už kurių teikimą atsako savivaldybės.

LSA narių atstovų suvažiavime, be šalies savivaldybių delegatų, taip pat dalyvavo Vyriausybės kancleris Algirdas Stončaitis, vidaus reikalų viceministras Darius Urbonas, Vyriausybės atstovai apskrityse, Krašto ap-

SVEIKINAME

LIETUVOS SAVIVALDYBIŲ ASOCIACIJA GIMTADIENIŲ PROGA NUOŠIRDŽIAI SVEIKINA

- Kupiškio rajono savivaldybės merą **Dainių Bardauską** • Vilkiškio rajono savivaldybės merą **Algirdą Neiberką**
- Prienų rajono savivaldybės merą **Alvydą Vaiceauską**

saugos ministerijos, Lietuvos savivaldybių seniūnų asociacijos, Jungtinių Tautų pabėgėlių agentūros ir kitų organizacijų atstovai.

Suvažiavimo dalyvius pasveikino ir prasmingo darbo palinkėjo Jonavos rajono meras Eugenijus Sabutis.

LSA direktorė Roma Žakaitienė pristatė LSA 2017 m. finansinę ir veiklos rezultatų ataskaitą, kuriai buvo pritarta bendru sutarimu. Revizijos komisijos pirmininkas Panevėžio miesto tarybos narys Vitalijus Satkevičius perskaitė komisijos pranešimą.

Portalo Alfa.lt leidinio IQ redaktorius Ovidijus Lukošius paskelbė gyventojų ir portalo komisijos išrinktus metų merus. Tautos meru tapo Kauno miesto meras Visvaldas Matijošaitis, Metų meru išrinktas Palangos miesto savivaldybės meras Šarūnas Vaitkus.

LSA PREZIDENTAS RIČARDAS MALINAUSKAS APIE LSA TEIGIAMUS DARBUS, SIEKIUS IR NEPALANKIUS POKYČIUS

Šie – paskutiniai metai, kai baigiasi pirmoji tiesiogiai išrinktų merų kadencija. Galime pažymėti ir pasidžiaugti, kad mūsų ilgamečiai argumentai dėl tiesioginių merų rinkimų – pasiteisino. Tokie rinkimai iš tiesų užtikrina savivaldos stabilumą, o drauge ir kokybiškesnį savivaldybių darbą. Tačiau šioje vietoje reikėtų paminėti ir atsirandančius įvairius prieštaravimus tarp merų ir tarybos narių. Taikant Laikinojo tiesioginio valdymo savivaldybės teritorijoje įstatymą iki šiol nė vienoje iš savivaldybių nebuvo įvestas tiesioginis valdymas. Tačiau įvykus pirmiems tiesioginiams merų rinkimams apie tai pradėta kalbėti. LSA, matydama dalies savivaldybių tarybų narių aiškias politines ambicijas

ir piktybinį teisinių procedūrų vengimą, kreipėsi į Vyriausybę su pasiūlymu minėto įstatymo nuostatas koreguoti. Tikimės, kad bus atsižvelgta į mūsų pastabas ir ateinančios kadencijos merams su tokiais sunkumais susidurti nebeteks.

Pasirašydami dvišalio bendradarbiavimo sutartį su ministru pirmininku sutarėme ne tik spręsti aktualias savivaldai problemas, bet taip pat bendromis pastangomis siekti tvarių ekonominių ir socialinių pokyčių regionuose.

Susitikimo metu pažymėjau, kad nuo 2016 metų savivaldybėms gerokai sumažintos skolinimosi galimybės. Savivaldybių skolinimosi teisių drastiško sumažinimo klausimą LSA kėlė ne vienus metus, tačiau Fiskalinės sutarties įgyvendinimo konstitucinis įstatymas vis dar liko nepajudinamas.

Mūsų veiklos vienas pagrindinių tikslų – savivaldybių finansinis savarankiškumas.

Praėjusiais metais buvo nemažai pasikeitimų finansų srityje. Pagaliau Seime priimti LSA kelerius metus siūlyti Savivaldybių biudžetų pajamų nustatymo metodikos įstatymo pakeitimai. Dėl to biudžetų pajamos padidėjo 38-ioms savivaldybėms.

Taip pat praėjusiais metais Seimas atsižvelgė į LSA tarybos argumentus dėl savivaldybių mokestinių pajamų prognozuojamo sumažėjimo kompensavimo.

Nuo šių metų savivaldybėms bus kompensuojama 90 procentų savivaldybės mokestinių pajamų prognozuojamo sumažėjimo.

Ilgus metus siekėme, kad savivaldybės nemokamai naudotųsi registru duomenimis. Džiaugiuosi, kad pagaliau esame išgirsti – tai galėsime daryti jau nuo 2019 metų.

Tačiau, nepaisant įvardytų teigiamų pokyčių, atsirado ir labai nepalanki įstatyminė nuostata – savivaldybėms nebebus visiškai kompensuojamos centrinės valdžios sprendimais nulėmtos gyventojų pajamų mokesčio netektys. Dėl to savivaldybės netenka savo pagrindinio pajamų šaltinio stabilumo.

Valstybės perduotoms funkcijoms vykdyti taip pat neskiriama pakankamai lėšų. Negerėja situacija savivaldybėms valstybės perduotų žemės ūkio funkcijų finansavimo srityje. Trūksta finansavimo visuomenės sveikatos priežiūros funkcijoms vykdyti.

Savivaldybių finansų išteklius didinti būtina, todėl nenuleisime rankų ir nuosekliai to sieksime.

Šalia savivaldybių finansinio pajėgumo noriu akcentuoti pasitikėjimo savivalda klausimą. Tai išlieka viena opiausių problemų mūsų šalyje. Nepasitikėjimas drauge sukelia ir savivaldybių savarankiškumo mažinimą. Su esama Vyriausybe, kurios programoje pabrėžti bene svarbiausi savivaldai dalykai, siejome daug lūkesčių. Deja, turiu pripažinti, kad tikriausiai kiekvienas jaučiame centrinės valdžios, taip pat ir kitų aukštesnių valstybės institucijų nepasitikėjimą savivalda.

Greitai bus metai, kai veikia naujas ūkinės veiklos reglamentavimas. Įsteigti naują juridinį asmenį ūkinei veiklai vykdyti ar patikėti naujos veiklos vykdymą jau veikiančiai įmonei, savivaldybės gali tik atlikusios konkurencingą procedūrą ir gavusios Konkurencijos tarybos sutikimą. Šias nuostatas laikome perteklinėmis, ribojančiomis savivaldybių savarankiškumą ir niekada joms nepritarėme.

Nuo liepos 1 d. įsigalios nauja Viešųjų pirkimų redakcija, kurią rengiant LSA dėjo daug pastangų išsaugoti vidaus sandorius, be kurių savivaldybėms sunku užtikrinti tinkamą kai kurių viešųjų paslaugų teikimą.

Pagaliam pajudėjo disponavimo valstybine žeme klausimas. Nuo šiol savivaldybės galės daug paprasčiau pasitikėjimo teise ją valdyti. Taip pat Seime įregistruotas Žemės įstatymo pakeitimo projektas, pagal kurį dalis Nacionalinės žemės tarnybos funkcijų būtų perduota savivaldai.

APIE ŠALIES REGIONINĘ POLITIKĄ

LSA daugelį metų pabrėžė, kad savivaldybių vaidmuo kuriant stipresnį regioninį lygmenį yra minimalus. Džiugu, kad regionų plėtra šiandien yra viena labiausiai diskutuotinių temų viešojoje erdvėje. Diskusijos „įgavo kūną“, kai Vidaus reikalų ministerija parengė Lietuvos regioninės politikos „Baltąją knygą“. Pagrindinė regioninės politikos ašis – savivaldybės. Regionų plėtos tarybos turėtų tapti LSA siekius atitinkančiomis, juridinį statusą ir realias galias turinčiomis regionų valdytojoms. Kad šios teorinės nuostatos greičiau būtų įgyvendintos ir savivaldybėms būtų sudarytos palankesnės sąlygos gerinti jų ekonomikos augimą, suvažiavimui siūlome rezoliuciją Dėl savivaldybių vaidmens regionų politikoje.

Regionų politikoje svarbu kalbėti ir apie socialinę atskirtį, stabdančią ekonomikos augimą ir lemiančią emigraciją. Manoma, kad už Lietuvos ribų gyvena daugiau kaip milijonas lietuvių. Džiaugiuosi, kad šiais metais pasiūlėme savivaldybėms konkretų elektroninį įrankį, per kurį galima bendrauti ir nuolat palaikyti ryšį su diaspora. Šiais metais startavo nacionalinės valdžios ir užsienio lietuvių bendruomenių palaikymo sulaukęs LSA projektas „Globalūs regionai“.

Džiugu, kad prie šios iniciatyvos jungiasi vis daugiau savivaldybių.

Pastaruoju metu aktyviai dirbome ir skatindami elektroninių paslaugų naudojimą savivaldybėse. Šiandien jau matome rezultata – kai kurių elektroniniu būdu užsakomų paslaugų skaičius padėjo daugiau kaip septynis kartus.

Kalbant apie tarptautinius ryšius, svarbu paminėti, kad LSA tampa vis aktyvesne dalyve sprendžiant savivaldos klausimus Europos lygmeniu.

Glaudžiai bendradarbiaujame su įvairių pasaulio šalių savivaldybių asociacijomis. Ir toliau aktyviai dalyvaujame Europos savivaldybių ir regionų tarybos veikloje. Praėjusiais metais prisijungėme prie šios tarybos projekto PLATFORMA, taip pat prie ES iniciatyvos Sanglaudos aljansas.

Šiais metais LSA lankėsi Europos Tarybos Vietos ir regionų valdžių kongreso Monitoringo komitetas, kuris vertino, kaip Lietuva įgyvendina Europos vietos savivaldos chartiją. Užtikrinant aiškia savivaldybių pozicija, komitetui pristatėme šios chartijos įgyvendinimą mūsų šalyje, esamus pasiekimus ir vis dar egzistuojančius trūkumus. Labai tikimės, kad Kongreso pastabos ir rekomendacijos Lietuvos Vyriausybei padės išspręsti ne vieną įsisenėjusią problemą.

AKTUALIAUSI KLAUSIMAI MŪSŲ ŠALYJE

Nemažai iššūkių savivaldybėms kelia socialinėje srityje vykdomos vaiko teisių apsaugos ir globos namų pertvarkos. Nuo liepos 1 d. vaiko teisių apsaugos skyriai savivaldybėse – atskiriami. Tačiau šiaandien aiškiai matome, kad pertvarkai pasirengti trūko laiko, todėl ji vykdoma skubotai ir nekoordinuotai.

LSA ir aukščiausių šalies institucijų bendru darbu pasirengimas pertvarkai paspartėjo, tačiau net likus mėnesiui iki jos pradžios dar turime daug neaiškumų. LSA sieks išvengti pereinamojo laikotarpio suirutės ir užtikrinti, kad nuo liepos 1 d. sistema „nesugriūtų“.

Socialinėje srityje vyksta svarbi globos įstaigų pertvarka. Džiaugiamės, kad jau galime matyti pasiektus rezultatus – mažėja vaikų globos namuose gyvenančių vaikų, išsiplėtė kompleksinės paslaugos šeimoms, rengiami socialiniai globėjai.

Kalbant apie švietimą savivaldybėms daug nerimo buvo sukėlęs mokyklų vadovų kadencijų įvedimo klausimas. Džiaugiuosi, kad LSA pastangomis pasiekta konkursų išskaidymo per ketverius metus, o labai gerai ir gerai dirbančių mokyklų vadovų kadencijos visai nebūtų ribojamos. Taip pat siekiame, kad jos nebūtų ribojamos ir kultūros įstaigų vadovams.

Pastebime, kad regionų kultūros svarbos suvokimo šalyje ištis trūksta. Pasigendama pastovaus, nors ir dalinio jos finansavimo. Nuo šių metų rugsėjo keičiasi regionų kultūros srities finansavimas. Tikimės, kad jis duos teigiamų pokyčių.

Šie metai buvo sudėtingi ir kalbant apie aplinkos apsaugos sritį. Džiaugiuosi, kad laimėjome pusantrų metų trukusią kovą su Aplinkos ministerija dėl savivaldybių dalyvavimo planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo procese. Savivaldybės ir toliau turės teisę pasirinkti, kokią planuojamą ūkinę veiklą leisti vykdyti savo teritorijoje, atsižvelgiant į bendruomenės poreikius, teritorijos ypatumus ir numatytas investicijas.

Kitas visiems aktualus klausimas – vandentvarka. LSA aktyviai sprendžia problemą, susijusią su pažeidimų tyrimais dėl stebėsenos rodiklių nepasiekimo, vykdytų Europos Sąjungos finansuotus vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo projektus savivaldybėse. Dėl nepasiektų rodiklių savivaldybių įmonėms gresia apie 16 mln. eurų finansinės korekcijos. Anksčiau ši suma siekė net 70 mln. eurų ir tik atkakliai įrodinėjant aukščiausioms valdžios institucijoms, kad tokios susidariusios situacijos kaltininkės nėra vien savivaldybės, šią sumą pavyko sumažinti. LSA ir toliau dės visas pastangas,

kad panaši situacija savivaldybių vandentvarkos įmonėse neįvyktų šiuo finansiniu laikotarpiu. Tam savivaldybės turi turėti ne tik pareigas, bet ir teisinius švertus naujiems gyventojų prijungimams prie vandentiekio ir nuotekų tinklų.

Prieš metus savivaldybės pradėjo diegti naują komunalinių atliekų apmokėjimo tvarką – dvinarę rinkliavą. Džiaugiuosi, kad Dvinarės rinkliavos taisyklės buvo pakoreguotos, atsižvelgiant į savivaldybių teiktas argumentuotas pastabas. Ir ateityje sieksime, kad būtų stabdomi nauji skuboti atliekų tvarkymo sistemos pakeitimai, kol nepaaiškėja naujos tvarkos privalumai ir galimi trūkumai.

Nuoširdžiai dėkoju visų LSA komitetų nariams, tarybų nariams, miestų vadovams ir specialistams už bendrą darbą ir pastangas stiprinant šalies savivaldą.

Linkiu visiems sėkmės ir ryžto dalyvaujant ateinančių metų savivaldybių tarybų ir merų rinkimuose.

Detaliau apie socialines aktualijas suvažiavime kalbėjo LSA viceprezidentas Alytaus rajono meras Algirdas Vrubliauskas, švietimo ir kultūros klausimus pristatė Švietimo ir kultūros komiteto pirmininko pavaduotoja Biržų rajono mero pavaduotoja Irutė Varzienė, apie žemės valdymą ir kaimo reikalus išsamiai papasakojo LSA viceprezidentas Panevėžio rajono meras Povilas Žagunis, energetikos ir savivaldybių administravimo klausimus nagrinėjo LSA viceprezidentas Elektrėnų savivaldybės meras Kęstutis Vaitukaitis.

Dėl savivaldos veiklos savarankiškumo šalyje suvažiavimo dalyviai priėmė rezoliuciją:

Lietuvos savivaldybių asociacijos atstovų XXIV suvažiavimo delegatai atkreipia dėmesį, kad vienas pagrindinių principų, kuriais grindžiama vietos savivalda, yra savivaldybių savarankiškumas ir veiklos laisvė pagal Konstitucijoje ir įstatymuose apibrėžtą kompetenciją.

Pastaraisiais metais nacionalinė valdžia priėmė nemažai sprendimų, kuriais parodomas nepasitikėjimas vietos savivalda, ribojamas savivaldybių savarankiškumas ir sprendimų priėmimo laisvė:

- Dėl Viešųjų pirkimų įstatymo pataisų savivaldybės iš esmės praranda galimybę sudaryti vidaus sandorius;
- Dėl Vietos savivaldos įstatymo pataisų atsiranda savivaldybėms pertekliniai reikalavimai steigiant naują juridinį asmenį ūkinėi veiklai ar patikint naujos veiklos vykdymą jau veikiančiam.

Tokie suvaržymai savivaldybėms gali pažeisti gyventojų teisę į prieinamas, kokybiškas viešąsias paslaugas, už kurių teikimą atsako savivaldybės. Savivaldybių valdomos įmonės, teikdamos paslaugas gyventojams, užtikrina ne tik jų nepertraukiamumą, bet ir optimalią paslaugos kainą, kai tuo tarpu privačios įmonės orientuojasi į maksimalų pelną.

Suvažiavimo delegatai kreipiasi į Lietuvos Respublikos Seimą ir Lietuvos Respublikos Vyriausybę su prašymu įvertinti Europos Sąjungos direktyvoje 2014/24/ES išplėtotą vidaus sandorių koncepciją, atsižvelgti į Lietuvos Aukščiausiojo Teismo kreipimąsi į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą dėl vidaus sandorių ir nepriklausomų ūkio subjektų konkurencijos užtikrinimo santykio ES teisės taikymo kontekste ir suteikti savivaldybėms didesnę savarankiškumą tiek sudarant vidaus sandorius, tiek priimant sprendimus dėl ūkinės veiklos.

LSA vienija visas 60 Lietuvos savivaldybių. LSA sprendžia savivaldybių bendrąsias problemas, atstovauja joms šalies valdžios ir valdymo institucijose, užsienio valstybių savivaldybių ir kitose tarptautinėse organizacijose.

*Parengė LSA patarėja viešiesiems ryšiams
Ieva Jonilienė ir Romas Gurklys*

APIE LAZDIJŲ „PASIENIO FIESTĄ“, SAJŪDŽIO 30-METĮ IR PASIEKIMUS

Lazdijų „Pasienio fiesta“ jau daugelį metų prasideda kraštiečio Marijono Mikutavičiaus daina-himnu „Pasveikinkit vieni kitus“

Šiais metais tradicinės Lazdijų „Pasienio fiestos“ ypatumas – ji vyko Lietuvai svarbaus įvykio – Atgimimo Sąjūdžio 30-mečio išvakarėse, tad džiaugdamiesi lazdijiečių talentais, prisiminėme ir ne lengvą kelią į valstybės nepriklausomybę.

ŠVENTĖS AKIMIRKŲ KALEIDOSKOPAS

Dvi dienas Lazdijų rajone šurmuliavo „Pasienio fiesta“, sulaukusi gausaus svečių būrio iš Estijos, Sakartvelo, Ukrainos, Lenkijos, Rusijos ir stebinusi lazdijiečių kūrybingumu ir išmone, meno kolektyvų gausa. Miesto parke buvo demonstruojamos rajono įstaigų sukurtos originalios dovanos šimtmetį švenčiančiai Lietuvai ir Lazdijams. Viešoji biblioteka krašto kūrėjas, bibliotekininkus ir visus besidominčius knyga pakvietė į literatūrinius pietus.

Pirmąją šventės dieną vyko respublikinis liaudiško smuikavimo konkursas „Griežkit, skripkos“. Konkurse varžėsi septyni solistai ir septyni ansambliai. Atlikėjus vertino kompetentinga komisija – Lietuvos muzikos ir teatro akademijos dėstytoja dr.doc. Gaila Kirdienė, LNKC Etninės kultūros skyriaus Folkloro poskyrio vyr. specialistas Arūnas Lunys ir Lazdijų kultūros centro direktoriaus pavaduotoja kultūrinei veiklai Ingrida Malinauskienė.

Pirmąjį „Pasienio fiestos“ vakarą miesto parke iškilmingai atidaryta tradicinė tarptautinė vasaros šventė. Ją atidarė ir sveikinimo žodį visiems susirinkusiems tarė rajono meras Artūras Margelis. Lazdijiečius pasveikino kaimynai – Kalvarijos savivaldybės meras Vincas Plikaitis ir Druskininkų savivaldybės meras Ričardas Malinauskas. Koncertavo įvairūs rajono meno kolektyvai, pradėdant vaikų darželiais ir baigiant senjorais. Akordeono garsais džiugino ketvirtojo tarptautinio akordeonistų sąskrydžio „Su meile akordeonui“ dalyviai Ives Moulin iš Šveicarijos ir Vladislavas Pligovka iš Baltarusijos. Lazdijiečius dainomis pasveikino Marijonas Mikutavičius.

Viso renginio metu vyko grikinų gardumynų festivalis, „Džukų dūko olimpiada“, kurios nugalėtoją paskelbė ir apdovanojo Lazdijų rajono meras A. Margelis. Šimtmečio Džukų dūku apdovanotas Vakarės Bernatonis.

Antrąją „Pasienio fiestos“ dieną į mugę kvietė amatininkai, įvairiose sporto rungtyse rungėsi rajono seniūnijos, vyko tradicinės spinningavimo varžybos Akmenių ežere, esančiame pačiame Lietuvos–Lenkijos pa-

sienyje. Mieste šurmuliavo tautodailininkų, amatininkų ir prekybininkų mugė.

Švenčiant šimtmečio „Pasienio fiestą“ meras A. Margelis apdovanojo jaunuosius lazdijiečius, kurie savo nuoširdžiu darbu, veržlumu, reikšmingais asmeniniais ir visuomeniniais pasiekimais prisideda prie gimtojo krašto ir valstybės gerovės kūrimo.

Antrosios dienos pavakary miesto gatvėmis nusidriekė gausingos eitynės, kuriose šiemet dalyvavo rekordinis skaičius – beveik 2 tūkstančiai dalyvių. Savivaldybė ir rėmėjai lazdijiečiams dovanuoja Marijono Mikutavičiaus, Mariaus Jampolskio ir Irūnos Puzaraitės, ansamblio „Rondo“, dainų ir šokių ansamblio „Lietuva“ koncertus ir spalvingus fejerverkus.

PRISIMINTAS KELIAS Į LAISVĘ

Lazdijų krašto muziejus, kaip ir kasmet, per „Pasienio fiestą“ surengė konferenciją, skirtą žymiems Lazdijų krašto žmonėms, svariai prisidėjusiems prie jo kūrimo ir jo vardo garsinimo, pagerbti. Šių metų konferencija „100 istorijos pėdsakų Lazdijų krašte“ buvo skirta Lietuvos valstybės atkūrimo 100-mečiui ir kraštotylininko Juozo Petrausko atminimui.

Sveikindamas konferencijos dalyvius ir rajono svečius, rajono meras A. Margelis pažymėjo, kaip svarbu žinoti savo šaknis, jas puoselėti. Tą darbą atliko ir tie, apie kuriuos buvo kalbama konferencijos dalyvių pranešimuose, ir tie, kurie patys šiuo metu krašto istorija rūpinasi – renka istorinę medžiagą, užrašo gyventojų prisiminimus, leidžia knygas. Konferencijos dalyvių pranešimuose buvo apžvelgtas Seinų kunigų seminarijos auklėtinių indėlis į Lietuvos ir Lazdijų krašto dvasinį ir kultūrinį gyvenimą ir kunigo Antano Staniukyno nuopelnai lietuvybei spaudos draudimo metais, paminėtos LLKS ginkluotųjų pajėgų vado dimisijos generolo Adolfo Ramanausko-Vanago 100-osios gimimo metinės, prisiminti kiti kraštui svarbūs įvykiai ir žmonės. Nusipelnusių krašto veikėjų Motiejų Gustaitį gražiu džiūkišku žodžiu ir dainomis prisiminė Lazdijų kultūros centro etnografinis ansamblis „Ricimėlis“.

Šiame ansamblyje dainuoja ir viena Lazdijų rajono Atgimimo Sąjūdžio steigėjų, pirmosios Lazdijų rajono savivaldybės tarybos pirmininko pavaduotoja, Motiejaus Gustaičio muziejaus įkūrėja Birutė Vanagienė.

Pirmą kartą vyko grikiinių gardumynų festivalis „Dzūkų dzūko olimpiada“

Už nuopelnus kraštui jai 2002 m. suteiktas Lazdijų rajono garbės piliečio vardas.

„Prieš 30 metų į Sąjūdžio grupę Lazdijuose, kaip ir visoje Lietuvoje, pirmiausia būrėsi inteligentai – mokytojai, gydytojai, kultūros darbuotojai. Tuo metu jau buvau atsisakiusi vadovauti mokyklai ir dirbau mokytoja. Kai iniciatyvinė grupė surengė mitingą, žmonės tiesiog iš minios siūlė, kas Lazdijuose turi vadovauti Sąjūdžiui. Žinoma, siūlė tuos, kurie buvo aktyvesni ir kuriuos rajono gyventojai jau žinojo. Kadangi prieš tai aktyviai dalyvavau visuomeniniame gyvenime, pasiūlė ir mane“, – prisiminimais dalijasi B. Vanagienė.

Kai 1990 m. iširus sovietiniams valdžios organams kūrėsi nepriklausomos Lietuvos vietos vadžia, B. Vanagienė buvo išrinkta į Lazdijų rajono tarybą, o tarybos nariai jai patikėjo tarybos pirmininko pavaduotojos pareigas. „Kadangi tarybos pirmininkas vadovavo kolūkiui ir negalėjo būti etatiniu savivaldybės darbuotoju, aš atsisakiau darbo mokykloje ir pradėjau dirbti etatine tarybos pirmininko pavaduotoja. Atlyginimai buvo kuklūs, nes ateidamas į darbą savivaldybėje atsinešdavai ir savo ankstesnį atlyginimą – mokėjo tokį, kokį gavai ankstesnėje darbovietėje. Kadangi kaip mokytoja gavau 260 rublių, tiek ir gavau ir dirbdama tarybos pirmininko pavaduotoja, – pasakoja moteris. – Tarybos nariai negaudavo visiška jokių atlyginimų.“

Tai, kad Lazdijuose išsaugotas senasis „Žiburio“ gimnazijos pastatas, kuriame mokytojavo ir gyveno Motiejus Gustaitis, vėliau – Salomėja Nėris – didelis B. Vanagienės nuopelnas.

Nemažai pirmosios tarybos narių siūlė pastatą privatizuoti. Ir norinčių jį pirkti buvo nemažai. Tada B. Vanagienė, tuo metu dirbusi tarybos pirmininko pavaduotoja, pasiūlė pastatą suremontuoti ir jame įkurdinti muziejų.

„Labai didelės aistros dėl to pastato virė. Net vietos laikraštyje parašiau, kad jei bus privatizuotas senasis „Žiburio“ gimnazijos pastatas, aš eisiu badauti prie pašto. Ir tikrai būčiau ėjusi. Taryboje, nors atrodė, kad joje buvo visi patriotai, bet dėl šio pastato nuomonės labai išsiskyrė. Vieni kalbėjo, kad pastato remontas labai daug kainuos, todėl reikia jį privatizuoti. Ir tikrai, remontas kainavo brangiai, nes pastatas įrašytas į saugomų objektų sąrašą, o tokiems pastatams keliami ypatingi reikalavimai. Viskas brangiau kainuoja. Nežinau, kaip viskas tada būtų pakrypę, jei nei tarybos

narys Juozas Megelinskas. Jis pasakė, kad jei neišsaugosime šio pastato, ko tada verti tarybos nariai. Ta jo kalba dalį tarybos narių paveikė, ir balsuojant vienu balsu laimėjome, kad būtų skirtos lėšos pastato remontui. Lėšos buvo skirtos. Paskui, žinoma, pasipylė kaltinimai, kad atliktas auksinis remontas, kad pinigų kažkas išplovė, tačiau, kad ir kiek beieškojo, tų išplautų pinigų nesurado. Tada pradėjau spausti, kad reikia paremontuoti ir Gustaičio muziejų, nes kaip tik tais metais šiai iškiliai asmenybei sukau 120 metų“, – krašto istorijos puslapius verčia B. Vanagienė.

Ir eksponatai, primenantys Motiejų Gustaitį, didžia dalimi surinkti B. Vanagienės. „Kartu su Eugenija Sidaravičiūte pradėjome rinkti informaciją apie Motiejų Gustaitį. Tada dar buvo nemažai gyvų jo mokinių. Kadangi dalis jų buvo ir Salomėjos Nėries mokiniai, kad tuometinė valdžia nesutrukdytų, prisidengėme, kad renkame informaciją apie Salomėją Nėrį. Žmonės labai noriai rašė prisiminimus, davė mums eksponatus, primenančius Motiejų Gustaitį. Tik beveik visi vieną sąlygą kėlė – įsteigti jo muziejų. Mes ir žadėjome. Tai buvo 1975–1976 metai. Tad, žinoma, tuometinė valdžia Motiejaus Gustaičio muziejaus neleido įsteigti. Turėjome keturių kambarių butą, tad vieną kambarį skyriau surinktai medžiagai apie Motiejų Gustaitį“, – šypsosi moteris.

Iki 1990 metų M. Gustaitis „gyveno“ B. Vanagienės bute. Užtat atsiradus galimybei įsteigti muziejų didesnių rūpesčių nekilo. Reikėjo tik padaryti stendus ir į juos sudėti surinktus eksponatus.

„Jau yra numatyta lėšų 1924 metais pastatytam Motiejaus Gustaičio nameliui remontuoti“, – B. Vanagienė mosteli link medžių apsuptyje stovinčio kuklaus namelio. Ji džiaugiasi, kad pirmaisiais Nepriklausomybės metais jos pradėta veikla sėkmingai tęsiama: rajonas, įgyvendinęs dešimtis ES lėšomis finansuotų projektų, tapo patogus čia gyvenantiems, dirbantiems ir patrauklus turistams.

Į POLITIKĄ – PER SAJŪDĮ

„Šiemet pradėsime Motiejaus Gustaičio namo remontą. Tai kainuos daugiau kaip 242,4 tūkst. eurų. Didžioji šios sumos dalis – ES struktūrinių fondų lėšos“, – sako rajono meras A. Margelis, ir pats į politiką atėjęs per Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdį. Į Sąjūdį jis įsitraukė Pakruojo rajone, Žemelyje. Veiklą tęsė ir sugrįžęs į gimtąjį Lazdijų rajoną.

„Kadangi augau tikinčioje šeimoje, nebuvau nei pionieriumi, nei komjaunuoliu, kai pradėjo kurtis partijos, net neabejodamas rinkausi konservatorius. Aktyviai prisidėjau ją steigiant“, – kelio į politiką pradžių prisimena rajono savivaldybės meras.

„Judėjimai veikia pagal Asociacijų įstatymą, ir kuo daugiau asociacijų, tuo daugiau klausimų išsprendžia“, – teigia A. Margelis

1995 m. A. Margelis buvo išrinktas Lazdijų rajono tarybos nariu. 1997–2000 m. dirbo rajono meru, vėliau – mero pavaduotoju. 2007 m. jis vėl tapo rajono meru ir, 2015 m. laimėjęs tiesioginius mero rinkimus, šias pareigas eina iki šiol.

Tačiau partiją, kurią pats kūrė ir kurios Lazdijų rajono skyriui vadovavo nuo 1997 m., pernai A. Margelis paliko. Įsteigė nepartinį judėjimą „Pirmyn! Kartu mes galime“ ir yra šio judėjimo pirmininkas.

„Kalbėti, kad judėjimui kelia grėsmę, yra netiesa. Judėjimui veikia pagal Asociacijų įstatymą, ir kuo daugiau asociacijų, tuo daugiau klausimų išsprendžia. Konstitucija leidžia judėjimams dalyvauti politikoje“, – teigia A. Margelis.

„Judėjimas yra daug pažangesnis negu partija. Kas finansavo Sąjūdį? Viską už savas lėšas darėme, už savas lėšas važiuojome. O kiek iš šalies biudžeto lėšų skiriama partijoms? Milijonai! – svarsto B. Vanagienė ir nusišypsosusi priduria. – Kai išbalsuoju, užgiedu: Amžiną atilsį pažadams ir vilionėms, partijų programoms ir visokioms svajonėms. Amžiną atilsį visiems jūsų abrodėliams, fotomodeliams, gražiams kaip angelėliams.“

O rajono meras A. Margelis, pasiteiravęs, ar dzūkų vienijantis judėjimas peraus į judėjimą šalies mastu, nusišypsuoja: „Dzūkija yra Lietuvos dalis, taigi mes – už Lietuvą.“

POKYČIAI DZŪKŲ ŽEMĖJE

Lietuvos valstybės šimtmetį ir Sąjūdžio 30-metį Lazdijai pasitiko pokyčiais, sukuriančiais geresnes sąlygas čia gyvenantiems žmonėms. Įgyvendinus LED apšvietimo projektą Lazdijuose ir rajono miesteliuose šviesa dega visą naktį. Sparčiai modernizuojami daugiabučiai gyvenamieji namai. Atnaujinant pastatus rajono savivaldybė pasirūpino, kad būtų pakeisti visų daugiabučių namų bendro naudojimo laiptinių ir rūšių langai, įėjimo durys, įrengti kodiniai užraktai.

Asfaltuojamos gatvės, tvarkomi šaligatviai, miesto viešosios erdvės.

„Aš atsisakiau darbo mokykloje ir pradėjau dirbti etatine tarybos pirmininko pavaduotoja“, – prisiminimais dalijosi B. Vanagienė

Atgimęs miesto parkas tapo daugelio švenčių vieta. Gyventojų saugumui užtikrinti pagerinta priešgaisrinė apsauga. Pastatytas modernus gaisrinės pastatas Aštriojoje Kirsnoje, nupirkta pajėgi gaisrinės mašina. „Baigiamas statyti vienas moderniausių pėsčiųjų viadukas per „Rail Baltica“ geležinkelį Šeštokuose. Pėsčiųjų viaduko įrengimas – itin svarbus ir ilgai lauktas ne tik Šeštokų miestelio, bet ir visos Lazdijų krašto gyventojų bendruomenės. Savivaldybei teko įveikti ilgą ir sudėtingą kelią, kol buvo sutarta dėl šio viaduko statybos. Džiugu, kad mūsų pastangos nenuėjo veltui ir jau visai greitai šeštokiečiai ir miestelio svečiai galės patogiai ir saugiai pereiti per geležinkelį, dalijantį miestelį į dvi dalis. Viadukas yra retos vantinės, ant plieninių lynų kabančios konstrukcijos. Tai pirmasis vandinis viadukas, kur bus įrengti laiptai ir vertikalūs keltuvai pėstiesiems. Daug projektų įgyvendiname kartu su artimiausia savo kaimyne Lenkija“, – pasidžiaugia rajono meras A. Margelis, kviesdamas jau rugpjūčio mėnesį atvykti į Šeštokus ir išbandyti naują pėsčiųjų tiltą.

„Laisvi laimingi Lazdijai“ – toks buvo Lietuvos šimtmečiui skirtos šių metų „Pasienio fiestos“ šūkis, kuris ir po šventės lydės čia gyvenančius ir kuriančius žmones.

VARĖNA VĒL GYVENO INTENSIVIU SPORTINIU RITMU

Praėjusį savaitgalį Varėna vėl gyveno intensyviu sportiniu ritmu – čia visą dieną vyko didelė ir įvairiomis sporto šakų varžybomis gausi sporto šventė.

Šventės pradžią paskelbė Varėnos rajono meras Algis Kašėta. „Į Varėnos sporto šventę susirinkome jau antrus metus. Džiaugiuosi, kad Varėnos rajone yra daug sportuojančių žmonių, pirmiausia jaunimo, sportuojančių senjorų, tad turime ir rimtų ambicijų tapti sportiškiausiu miestu šalyje. Linkiu lengvų startų, geros nuotaikos ir sėkmės“, – kviesdamas aktyviai dalyvauti linkėjo meras.

Po iškilmingo šventės atidarymo šventėje dalyvaujantis olimpinis čempionas Virgilijus Alekna visų varžybų startui „signalą davė“, mesdamas batą ir kviesdamas pasivaržyti, o galbūt net pagerinti jo rezultata. Norinčių tikrai netrūko. Šioje rungtyje buvo pasiektas ir rekordas – iš dvidešimt aštuonių dalyvių, kurie varžėsi dėl olimpinio čempiono įsteigto originalaus prizo – jo sportinių batelių, keletas aplenkė ir patį V. Alekną, numetusį 25.90 m. Pirmąją vietą laimėjo ir batu buvo apdovanotas Dovydas Rutkauskas, numetęs 31.90 m. Šiais metais išradingai įrengtuose aštuoniuose seniūnijų sporto bendruomenių kiemeliuose sporto organizatoriai kvietė išbandyti savo sugebėjimus individualiose rungtyse. Neatrūko ir įvairių estafetinių vaikams ir šeimoms.

RŪTA AVERKIENĖ

Išskirtinio žiūrovų dėmesio sulaukė Lietuvos galiūnų sporto žvaigždės su galiūnų galiūnu Vidu Blekaičiu priešakyje. Jo ir kitų stipruolių – Martyno Brusoko, Martyno Vaitkevičiaus ir Donaldo Andriulio – pademonstruoti sportiniai sugebėjimai buvo verti susižavėjimo – jie traukė 13,5 tonos sveriantį gelbėtojų automobilį (gaisrinę), kėlė 130 kg rąstą, 30 kg statinę, nešė 140 kg lagaminus, kėlė 80 kg hantelį. Per pertraukėles tarp rungčių galiūnai kvietė ir žiūrovus pademonstruoti savo stiprumą.

Meras A. Kašėta (**centre**), įteikdamas galiūnams padėkas, sakė, kad jų pasirodymas paskatins ir varėniškius treniruotis ir išbandyti galiūnų sportą.

Po gerą pusdienį vykusių įvairių varžybų skambėjo fanfaros patiems geriausiems Varėnos sporto šventės varžybų dalyviams. Jie buvo apdovanoti šventės medaliais, taurėmis ir prizais. Meras padėkojo ir padėkas įteikė seniūnijų sporto kiemelių organizatoriams. Aktyviausiai varžybose dalyvavusiam Matuizų sporto kiemeliumi buvo įteiktas šakotis, o Perlojos – saldinių dėžutė.

Šventę vakarop vainikavo abejingų nepalikęs dar vienas įdomus šventės akcentas – įspūdingas svečių iš Latvijos – „Greentrials“ dviratininkų – pasirodymas.

ATIDARYTAS TURIZMO SEZONAS

Pasigrožėti pamarių apylinkių ir Neringos kraštovaizdžiu galima įkopus į 15 metrų aukščio apžvalgos bokštą

„Praėjusiais metais itin paklausūs buvo reguliarūs keleivinio kelto Dreverna–Juodkrantė–Dreverna reisai“, – sako meras V. Dačkauskas

Gegužės 26 d. išskirtiniame pamario miestelyje – Drevernoje vyko turizmo sezono atidarymo šventė. Joje dalyvavo Klaipėdos rajono meras Vaclovas Dačkauskas, mero pavaduotoja Violeta Riaukienė, savivaldybės administracijos direktorius Sigitas Karbauskas, neringiškių delegacija su meru Dariumi Jasaičiu.

OPERATORIUS PATEISINO LŪKESČIUS

Vietinius ir svečius viliojo tautodailininkų, amatininkų ir prekybininkų mugė, stebino įvairūs pasirodymai, laivų paradas, žymių grupių koncertai. Atidaryme dalyvavę Klaipėdos rajono savivaldybės atstovai džiaugėsi, kad po netrumpą laiką trukusių paieškų pagaliau atsirado aktyvus Drevernos mažųjų laivų uosto operatorius. Rengiantis šiam sezonui, uostas prasiplėtė, ir dabar jame yra 110 švartavimosi vietų. Teritorijoje įrengtas kempingas. Atvykę poilsiautojai gali apsigyventi aštuonviečiuose mediniuose namukuose. Jų yra 15. Kiekviename namelyje – du miegamieji, loftinis antrasis aukštas, nedidelė virtuvėlė, sanitariniai mazgai, iš terasos atsiveria jachtų uosto ir Neringos mirusių kopų vaizdas. Čia pat įrengta 22 vietų kemperių aikštelė. Visos vietos turi prisijungimus prie elektros, nuotekų ir vandens. Šį sezoną poilsiautojų patogumui atidaryta kavinė. Uosto aplinką pajavairina 2014 m. sukurtos medinės skulptūros.

Norintieji pasigrožėti mariomis ir pamario kraštovaizdžiu gali išsinuomoti laivus, baidares, kanojas, valtį ar vandens dviračius. Drevernos mažųjų laivų uostas pastatytas 2009 m. Statyba kainavo apie 5 mln. eurų. „Drevernos uostas – labai reikšmingas projektas, per kurį mūsų kraštą atranda šalies ir užsienio turistai. Dažnam tai būna pirmą kartą kelionė į Lietuvą, ir juos patraukia būtent Drevernos vaizdai, todėl labai svarbu, kad apsilankymas šiame miestelyje padarytų gerą įspūdį ir žmonės norėtų čia atvykti dar kartą, norėtų pažinti kitas mūsų šalies vietas. Drevernos uosto plėtra – tai vienas puikiai pasisekusių viešojo ir privataus sektorių partnerystės pavyzdžių, kai didžiulę naudą gauna ir savivaldybė, ir verslas, ir vietos bendruomenė, nes sukuriama naujų darbo vietų, žmonės gauna paskatą ir patys prisidėti, kurti naujus verslus, teikti paslaugas atvykstantiems turistams“, – teigia Klaipėdos rajono mero pavaduotoja Violeta Riaukienė.

Drevernos mažųjų laivų uosto koncesijos sutarties įgyvendinimui 2016 m. Klaipėdos rajono savivaldybė skyrė 100 tūkst. eurų. Šios lėšos išmokamos per ketverius metus. Po 24 tūkst. eurų kiekvienais metais savivaldybė skiria uosto saugumui užtikrinti.

KELTAS Į JUODKRANTĘ PLAUKS KASDIEN

Kaip pažymėjo Klaipėdos rajono meras V. Dačkauskas, praėjusiais metais itin paklausūs buvo reguliarūs keleivinio kelto Dreverna–Juodkrantė–Dreverna reisai. Tačiau ankstesniais metais keltas kursavo tik kelias dienas per savaitę. Šiomet keltas kursuos kasdien. Pirmadienį–ketvirtadienį keltas kursuos du kartus, o penktadienį–sekmadienį – net keturis kartus per dieną. Kelto kaina nuo praė-

Drevernos uostas prasiplėtė, ir dabar jame yra 110 švartavimosi vietų

jusių metų nesikeitė – suaugusiam žmogui bilietas į abi puses kainuos aštuonis, o į vieną pusę – penkis eurus. Dviračiai keliami nemokamai. Reguliariam kelto kursavimui užtikrinti šiais metais savivaldybė skyrė 15 tūkst., 2017 m. – 11,7 tūkst. eurų.

PAMARIO YPATUMAI

Apsilankusių Drevernoje laukia 2010 m. vasarą atidaryta rekonstruota laivadirbio Jono Gižo etnografinė sodyba. J. Gižo etnografinėje sodyboje įsikūrusiam turizmo informacijos centro filialui savivaldybė kasmet skiria beveik 18,8 tūkst. eurų ir 18,2 tūkst. eurų – Gargždų krašto muziejaus filialui.

Pasigrožėti pamarių apylinkių ir Neringos kraštovaizdžiu galima įkopus į 15 metrų aukščio apžvalgos bokštą. Jis pastatytas 2015 m. Bokšto statyba kainavo 66,6 tūkst. eurų. Didžiąją sumos dalį skyrė Klaipėdos rajono savivaldybė – 47,8 tūkst. eurų. 18,8 tūkst. gauta iš Europos žuvininkystės fondo, Lietuvos valstybės biudžeto ir Žemės ūkio ministerijos.

Unikalios yra Drevernos kapinės, kur prieš porą metų savivaldybės lėšomis sutvarkytas laivadirbio J. Gižo kapas.

Norintiems pajusti pamario išskirtinumą verta pakeliauti trijų savivaldybių parengtu turistiniu maršrutu „Laisva, skanu, unikalu – žuvis keliu“.

„Savivaldybės ir verslo bendradarbiavimas leido pasiekti puikių rezultatų, kurie šiandien garsina rajoną ir visą Lietuvą. Tikiu, kad ateityje Drevernos uosto veikla plėsis, turistų daugės ir kiekvienas čia apsilankęs parsiveš tik geriausius įspūdžius. Kviečiu visus aplankyti Dreverną ir pažinti šį mūsų pamario perlą“, – pasidžiaugti vasaros malonumais pamaryje vilioja mero pavaduotoja V. Riaukienė ir priduria, kad Klaipėdos rajonas yra keturių vandenių kraštas – vis labiau poilsiui pritaikomas marios, Baltijos jūra, baidarininkų pamėgta Minija ir Žvelsa, šią vasarą vandens pramogų mėgėjus pakvies Gargždų karjere įrengtas vandens pramogų parkas, vandens turizmui pritaikomas ir Karaliaus Vilhelmo kanalas – kanalu bus galima greičiau pasiekti Miniją ir Nemuno deltą.

UKMERGĖS GIMTADIENIS: DAIVA ZIMBLIENĖ

nušvitęs piliakalnis, pagerbti nusipelnusieji, pasirašyti trišaliai protokolai

Rajono taryba, savivaldybės administracijos darbuotojai ir svečiai po iškilmingo tarybos posėdžio

Gegužės 26–27 d. Ukmergės miestas šventė savo 685 metų gimtadienį. Šiomet, Lietuvai minint Valstybės atkūrimo 100-mečio jubiliejų, visi Miesto šventės renginiai buvo skirti šiai datai, o šventė vadinosi „Ukmergė – Lietuvai“.

PILIAKALNIO METAMORFOZĖ

Pasitinkant šventę Ukmergės rajono savivaldybė pagaliau užbaigė kelerių metų trukmės projektą – sutvarkė vieną gražiausių ir svarbiausių miesto vietų – Ukmergės piliakalnį ir jo prieigas. Šių darbų pabaigtuves vainikavo įspūdinga šventė, 100 švėškime patys“.

Piliakalnis – Ukmergės miesto puošmena, archeologinis paminklas – trečiąjį gegužės savaitgalį suspindo pačiomis gražiausiomis ir ryškiausiomis spalvomis, vieną po kito „matavosi“ iš šviesų išauštą šventinį drabužį.

Piliakalnio papėdėje buvo pristatyta įspūdinga drabužių dizainerės, Vilniaus dailės akademijos docentės Renatos Maldutienės paroda, kviečianti į kelionę per istorines mados epochas, savo istorijas pasakojo profesorius Alfredas Bumblauskas ir keliautojas Vytautas Radzevičius. Temstant ant piliakalnio viršūnės dainuojant iš Ukmergės kilusiai Ramintai Naujanytei-Bjelle, grupei „Okata“ ir skambant Egidijaus Darulio dambrelių melodijoms, istorinius laikus menantis piliakalnis buvo padabintas fantastiškomis spalvomis ir efektais. Juos sukūrė vienas geriausių Lietuvos šviesos dailininkų Arvydas Buinauskas ir vienas geriausių garso režisierių Lietuvoje Jurgis Stasiškis. Renginį vedė iš Ukmergės kilęs žinomas TV ir renginių vedėjas Rolandas Vilkončius.

„Galime didžiulius ir džiaugtis, kad turime pirmąjį ir vienintelį Lietuvoje originaliai apšviestą piliakalnį, matomą ne tik dieną, bet ir naktį, o piliakalnį juosiančiu apsauginiu taku į jo viršūnę gali pakilti visi norintys – dideli ir maži, jauni ir garbingo amžiaus, taip pat ir neįgalieji, ir savo mažylis vežimėliuose vežiojančios mamos. Tikimės, kad atsinaujinęs, išryškintais kontūrais Ukmergės piliakalnis su šiuolaikiškai sutvarkytomis savo prieigomis taps pačia svarbiausia mieste poilsio ir laisvalaikio erdve, kurioje pamiršime visus kasdienes rūpesčius ir grožėsime atsiveriančiais nuostabiais vaizdais“, – sakė Ukmergės rajono meras Rolandas Janickas.

PAGERBTI NUSIPELNIUSIEJI IR NAUJAGIMIAI

Vienas pagrindinių Miesto šventės akcentų – iškilmingame rajono tarybos posėdyje vykstanti Ukmergės rajono garbės piliečio vardo suteikimo ceremonija. Šiais metais už iniciatyvą, lyderystę, sėkmingą vadybinį darbą atkuriant rajone gimnaziją ir sugrąžinant jai Antano Smetonos vardą, už aktyvią veiklą Ukmergės trečiojo amžiaus universitete ir dalyvavimą Ukmergės rajono visuomeniniame ir kultūriniame gyvenime šis garbingas apdovanojimas suteiktas buvusiai Ukmergės Antano Smetonos gimnazijos lietuvių kalbos mokytojai ir direktorei Liucijai Dzigienei.

L. Dzigienės pavardė nuo šiol bus įrašyta į Ukmergės rajono garbės piliečio knygą šalia kitų garbių ir mūsų rajonui nusipelnusių asmenybių: Alfonso Bernoto, Zigmo Zinkevičiaus, Vygaudo Ušacko, Jūratės Martinkutės, Jono Žentelio, Juliaus Veselkos ir Rimanto Zinkevičiaus pavardžių.

Šventės išvakarėse surengto Mero padėkos vakaro metu tradiciškai buvo pagerbti savivaldybei nusipelnusieji ir savivaldybę garsinantys asmenys. Ukmergės rajono mero Rolando Janicko padėkos ženklai įteikti viešosios įstaigos „Kosakovskių institutas“ vadovei Lietuvoje ir Vaitkuškio dvaro bendraturtei Anirai Joanai Vojan, bendrovės „Universalūs medžio produktai“ vadovui Vygantui Dabužinskui, rajono jaunimo organizacijų sąjungos „Apskritasis stalas“ vadovui Simonui Kalesnykui ir Kozmai Huba – Vengrijos Kiškunmaišos miesto – Ukmergės miesto partnerio aktyviam visuomenės veikėjui.

Miesto šventės metu buvo tęsiama ir kita tradicija. Jau trečius metus iš eilės buvo pagerbti ir pasveikinti nuo vienos Miesto šventės iki kitos Ukmergėje gimę ir užregistruoti naujagimiai. Per šį laikotarpį pasaulį išvydo 274 (147 berniukai ir 127 mergaitės) kūdikiai. Tarp jų – net šešios poros dvynių.

Gegužės 26-ąją aikštėje priešais Ukmergės kultūros centrą naujiesiems ukmergiškiams buvo įteikti „Ukmergiškio liudijimai“ ir dovanos – marškinėliai su užrašu „Aš – naujasis Ukmergės pilietis“ ir pliušinis žaislas šunelis Keksas, kuris jau tituluojamas kaip vienas iš naujų Ukmergės simbolių.

PASIRAŠYTI TRIŠALIAI PROTOKOLAI

Iškilmingame rajono tarybos posėdyje Ukmergės rajono savivaldybė pasirašė trišalius ketinimų bendradarbiauti protokolus su Švedijos Mariestado ir Ukrainos Podolės Kameneco miestų savivaldybėmis.

Šį istorinį įvykį savo parašais patvirtino Ukmergės rajono meras Rolandas Janickas, Mariestado savivaldybės administracijos direktorius Kristoferis Svenssonas ir Podolės Kameneco miesto savivaldybės vicemeras Vadymas Savchukas.

Tikimasi skatinti verslo įmonių tarptautinį bendradarbiavimą, siekiant verslo plėtros ir naujų rinkų, ypatingą dėmesį skiriant darniems energetikos ir transporto sprendimams.

Podolės Kameneco miesto savivaldybė – viena pirmųjų Ukmergės rajono savivaldybės miestų partnerių. Sėkmingai bendradarbiaujama jau nuo 1991 m. Švedai iš Mariestado miesto prie šios partnerystės prisijungė tik dabar.

Mariestado miestas įsikūręs Vanerno ežero pakrantėje, čia gyvena panašus gyventojų skaičius, kaip ir Ukmergėje – apie 24 tūkst. Savivaldybės teritorijoje yra įkurta 14 gamtos rezervatų, taip pat ir UNESCO biosferos rezervatas. Mieste išvystyta pramonė, yra įsikūrusios žinomos pasaulyje bendrovės. Mariestado valdžia daug investuoja į tvarią energiją – naudoja saulės energiją vandeniliui, kuriuo varomi automobiliai, išgauti.

REKORDINIS DALYVIŲ SKAIČIUS

Ukmergės miesto šventė neįsivaizduojama be šventinių eitynių. Šiomet jos vyko jau penktus metus iš eilės ir sulaukė rekordinio skaičiaus dalyvių – beveik 2 tūkstančių! Tai net 65 įstaigų, organizacijų ir įmonių atstovai. Kolonos branduolį, kaip visada, sudarė moksleiviai – jų buvo apie 900 iš 11 rajono ir miesto mokyklų, gimnazijų. Kartu su ukmergiškiais į Miesto šventę žygiavo atvykę kaimyninių – Anykščių, Molėtų ir Kėdainių rajonų savivaldybių atstovai, taip pat svečiai iš užsienio miestų: Tarnovos Podgornos (Lenkija), Bad Langensalzos (Vokietija), Podolės Kameneco miesto ir rajono (Ukraina), Lyvanų (Latvija), Mariestado (Švedija), Kiškunmaišos (Vengrija), Vusterio (Didžioji Britanija), Žodino ir Svisločiaus (Baltarusija).

Šventinėse eitynėse šiemet daugiau buvo ir įvairios technikos – nuo motociklų iki vandens hidraulinės mašinos. Tarp kolonos dalyvių buvo ir Karšto oro balionų čempionato oreiviai, kurie važiavo visureigiu su atvira priekaba ir maždaug į 10 metrų aukštį „spjaudė“ oro balionų degiklių ugnį.

Šiemet, kaip ir pernai, eitynėse džiugino keturkojai iš gyvūnų prieglaudos „Klajūnas“ ir veterinarijos klinikos „Akesovet“, taip pat žirgai ir poniai.

Po eitynių ukmergiškiai ir miesto svečiai traukė į Pilies parką, kur buvo surengtas oficialus Miesto šventės atidarymas. Jame sveikinimo žodį tarė rajono meras R. Janickas. Į sceną buvo įneštos visų rajono seniūnijų vėliavos, į dangų buvo paleisti 12 baltų balandžių – tarsi laiko simbolių iš praeities į ateitį, linkėjimų Lietuvai būti garbingai ir oriai.

Miesto gimtadienio proga susirinkusiuosius sveikino Seimo nariai Juozas Varžgalys ir Vytautas Kernagis, Ukmergės rajono garbės pilietis, Kauno technologijos universiteto Europos instituto direktorius Vygaudas Ušackas, taip pat kaimyninių rajonų savivaldybių ir visų 10-ies užsienio delegacijų atstovai.

Šioje ceremonijoje iškilmingai visiems pristatyta ir naujoji Ukmergės rajono garbės pilietė L. Dzigienė.

Po oficialios dalies koncertavo dainų ir šokių ansamblis „Lietuva“, sunkiojo metalo grupė „Thundertale“ ir Lietuvos kariuomenės orkestras su uždegančia programa „Kilkim, broliai, sakalais!“.

Ir ukmergiškiaus, ir svečius žavėjo pirmą kartą Ukmergėje Oreivystės centro surengtas 26-asis atvirasis karšto oro balionų čempionatas. Du kartus per dieną į dangų kilo apie 30 margaspalvių oro balionų.

Savivaldybė pasirašė trišalius ketinimų bendradarbiauti protokolus su Švedijos Mariestado ir Ukrainos Podolės Kameneco miestų savivaldybėmis

Šiomet eitynės vyko jau penktus metus iš eilės ir sulaukė rekordinio skaičiaus dalyvių – beveik dvejų tūkstančių!

Ukmergės rajono meras R. Janickas šių metų garbės piliečio regalias įteikė lietuvių kalbos mokytojai L. Dzigienei

Galime didžiuotis, kad turime pirmąjį ir vienintelį Lietuvoje originaliai apšviestą piliakalnį

ATIDARYTAS MODERNUS FUTBOLŲ STADIONAS

Simbolinę stadiono juosteles perkirpo (iš kairės) teisingumo ministras E. Jankevičius, rajono merė Ž. Pinskiuvienė, savivaldybės administracijos direktorė I. Baltušytė-Četrauskienė, Seimo pirmininko pavaduotojas G. Kirkilas ir rajono tarybos narys Romas Žibalas

Birželio 2 d. Širvintose atidarytas vienas moderniausių futbolo stadionų Lietuvoje. Gausiai susirinkusius į šventę ir pirmąsias čia vykusias rungtynes sveikino rajono merė Živilė Pinskiuvienė, Seimo pirmininko pavaduotojas Gediminas Kirkilas, Seimo narys Petras Čimbaras, teisingumo ministras Elvinas Jankevičius, garsus Lietuvos futbolininkas Deividas Česnauskis ir kiti svečiai.

KOMANDINIO DARBO REZULTATAS

„2015 metų balandžio mėnesį pradėjau dirbti rajono mere, aiškiai matydama savo veiklos kryptis ir gaires – Širvintos bus sportiškos krypties miestas. Ir mums pavyksta tai puikiai įgyvendinti. Futbolo stadioną suplanavome ir šiandien mes jį jau turime, – entuziazmu spindi Širvintų rajono merė Živilė Pinskiuvienė. – Kad mums pavyko įgyvendinti šį sumanymą, dėkoju Vyriausybei, premjerui Sauliui Skverneliui, švietimo ir mokslo ministrei Jurgitai Petrauskienei, kancleriui Tomui Daukantui, savivaldybės komandai. Dėkoju Lietuvos futbolo federacijai, nes be jos parūpintos dangos būtų sudėtinga baigti projektą.“

Stadiono atidarymo iškilmėse merė dėkojo savivaldybės komandai, dirbusiai neskaiciuojant nei jėgų, nei laiko. Ypač kai pavasarį sužinojo, kad Futbolo federacija negalės jiems skirti aikštės dangos, nes ją atiduoda savivaldybei, kuri greičiau įrenginėja stadioną. „Mes du mėnesius dirbome 24 valandas per parą, kad prasidegtume į priekį ir būtume pirmi. Ir mes tai padarėme“, – tiek savivaldybės administracijos specialistais, tiek koalicijos partneriais džiaugiasi merė.

LĖMĖ UŽSISPYRIMAS

Pasak Ž. Pinskiuvienės, tik turint stiprų komandos palaikymą futbolo stadionas skynėsi kelią. „To stadiono galėjo ir nebūti. Tam reikėjo žengti vieną sudėtingą žingsnį. Toje vietoje, kur įrengėme stadioną, buvo senas mokyklos stadionas, įmirkusi žemė, stovinčios balos. Nė kalbos negalėjo būti apie jokių pinigų stadiono statybai, kol nebus padaryta melioracija. Džiaugiuosi, kad pavyko įrodyti koalicijos nariams, jog turime surasti pinigų to ploto melioracijai, nes tik tada galėsime žengti kitus žingsnius. Tada koalicijos partneriai iškėlė labai aiškų klausimą: mere, mes investuosime lėšas į sklypo melioravimą, bet kas bus, jei paskui negausime pinigų stadionui statyti? Tada pasakiau: palikite šį klausimą man, nes gauti lėšas yra mano rūpestis. Myniau kelius Vyriausybėje, Švietimo ir mokslo ministerijoje, dėjome visas pastangas dėl teigiamų sprendimų skirti lėšų stadiono statybai. Dabartinis teisingumo ministras, tada dirbęs premjero patarėju, vaikščiojo po tą vietą ir stebėjosi: ar jūs tikra, kad čia galima įrengti stadioną? Sakiau, taip, galima. Kai Futbolo federacijos paprašėme stadiono dangos, atvažiuojo jos atstovai taip pat nelabai tikėjo, kad stadionas bus pastatytas, – dar neseniai patyrimais dalijasi merė ir nusišypsojusi priduria. – Gal tokioms

abejonėms įtakos turėjo ir tai, kad rajonui vadovauja keturios moterys. Tačiau mes viską įrodėme savo darbais.“

Savivaldybės administracijos direktorės Ingridos Baltušytės-Četrauskienės teigimu, administracijai vienas didžiausių iššūkių buvo tinkamai parengti stadiono statybai reikalingus dokumentus. „Norėjome šalia futbolo stadiono įrengti ir universalią aikštę, kurioje būtų galima žaisti krepšinį, užsiimti kitomis sporto šakomis. Reikėjo apgalvoti ir tinkamą apšvietimą, kitus dalykus. Ar bus skirti pinigai ir ar visam sumanymui įgyvendinti, labai priklausė nuo dokumentų parengimo“, – sako direktorė.

MOTERIŠKA KOMANDA – ŠAUNU

Kadencijos pradžioje daug ką stebinusi vienintelė Širvintų rajono savivaldybėje susiformavusi moteriška komanda šiandien širvintiškius maloniai stebina savo darbais. „Žmonės gali įvertinti, ar rajonui sugėba vadovauti grynai moteriška komanda, ar ne. Moterys yra jautresnės, darbštesnės, nuoširdesnės, – komanda patenkinta merė ir paaiškina, kad vicemerė, nesutikusią pasitraukti iš komandos, iš koalicijos pasitraukę konservatoriai net iš partijos pašalino. Šiuo metu valdančiąją koaliciją sudaro 12 rajono tarybos narių iš 21, tad kiekvienas sprendimas – nemenkas jos sutelktumo išbandymas, o tai reikalauja kruopščiai parengti kiekvieną tarybai teikiamą klausimą.“

„Šiandien džiaugiamės stadionu. Tai didžiulis projektas ir didžiulis džiaugsmas širvintiškiams. Rugsėjo mėnesį bus užbaigtas sporto komplekso statybų I etapas (labai laukiamas baseinas), po kurio vyks II etapas – universalios sporto salės statybos. Tai vienas mūsų strateginių objektų. Mažytės sporto aikštelės rengiamos ir rajono kaimuose. Išasfaltuota žmonėms daug nepatogumų ir didžiulį rūpesčių kėlus viena pagrindinių miesto Kalnalaukio gatvė. Išasfaltavus gatvę ne tik patogiau važiuoti mašina ar eiti, bet ir čia esančio žmonių turto vertė kyla. Labai svarbūs ir mažesni projektai. Šiuo metu baigiamas Meno mokyklos, kurioje žiemą vaikams su pirštinais tekdavo sėdėti, apšiltinimas. Širvintose įrengtas LED gatvių apšvietimas. Dabar miestas apšviestas per visą tamsųjį paros laiką, žmonėms saugiau gyventi. Už tai, kad kuriame gyventojams saugią aplinką, pernai buvome apdovanoti Aukštinės krivule“, – nuveiktus darbus vardija administracijos direktorė I. Baltušytė-Četrauskienė.

Per šią kadenciją bus investuota daugiau kaip 21 mln. eurų. Kai savivaldybės metinis biudžetas yra 14–15 mln. eurų, tai tikrai nemaža investicijų suma.

„Galiu sąžiningai pasakyti, kad visus įsipareigotus darbus užbaigsiu iki kadencijos pabaigos. Ir tai galiu pasakyti drąsiai žiūrėdama kiekvienam širvintiškiui į akis. Kadencijos pradžioje pateikiau aiškų planą, kokie objektai bus sutvarkyti, ir visi darbai eina į pabaigą. Viskas bus padaryta“, – teigia merė Ž. Pinskiuvienė ir žaismingai nusišypsojusi priduria. – Tik aš esu susiplanavusi darbus dar ketveriems metams...“

Paklauskime savęs – AR MES ESAME SAVIVALDA?

**Jonavos rajono savivaldybės mero
EUGENIJAUŠ SABUČIO mintys,
pasakytos LSA suvažiavimo dalyviams**

Kiekvienas mūsų skirtingais gyvenimo momentais mėgsta prisiminti savo studijas, ką studijavo, ko išmoko. Nuo jaunystės domėjaisi filosofija, pasirinkau filosofijos studijas, nes turėjau norą į pasaulį žvelgti kiek giliau. Visada norėjau turėti savo nuomonę, o ne paruoštus atsakymus, tai yra nesinorėjo tenkintis vien „greituojų intelektualiniu maistu“, jau paruoštu, tik nežinia ar sveiku.

Studijuojant filosofiją ypač patiko kalbos filosofijos kursas, kuris tiesiog privertė suprasti, kad labai dažnai vartodami žodžius iš jų deliojame sakinius, kalbame lyg ir prasmingai, bet panagrinėjus giliau – kalbame vėjus. Žodžiai patys savaime nėra gyvi, jie nėra reikšmingi be subjekto, tai yra žmogaus įsikišimo. Žmogus žodžiui suteikia prasmę. Todėl kai savęs ir vieni kitų klausiamo, kodėl mums taip sunku tarpusavy susikalbėti ar kodėl mes vieni kitų nesuprantame, nors kalbame viena kalba, atsakymas peršasi toks: mes skirtingai įprasminame tuos žodžius, kuriuos vartojame. Ir tai darome sąmoningai, dažniausiai, arba nesąmoningai, irgi neretais atvejais.

Gal jums atrodo, kad dabar kažkur nukrypau ir visa tai, ką pasakiau prieš tai, neturi jokio ryšio su Lietuvos savivaldybių asociacijos suvažiavimu, tačiau patikėkite manimi – tikrai turi.

Jau kelinti metai man neduoda ramybės žodis „savivalda“. Mes jį kartojame kasdien nesuskaičiuojamą galybę kartų, tačiau ar tikrai įsigiliname į jo prasmę? Ir čia nekalbu apie tą prasmę, kurią galite rasti įstatymuose, teisininkų ginčuose ar juolab – interneto platformose.

Ne! Žodžio, bet kurio žodžio prasmė yra individuali. Individuali ta prasme, kad kiekvienas iš mūsų pats ją apmąsto ir suvokia savaip.

Taigi man žodis *savivalda* reiškia tai, kad mes patys esame racionalūs, protingi, atsa-

kingi ir suaugę žmonės, kurie žino savo poreikius, žino, ko jiems reikia, patys gali identifikuoti problemas, ieškoti jų sprendimo būdų, juos surasti ir išspręsti problemas. Mes galime patys save valdyti ir atsakyti už savo veiksmų pasekmes. Kiekvienas toliau jau galime pildyti šio žodžio prasmę savaip: socialiniu, ekonominiu, politiniu ir kitokiais aspektais, bet tai bus tik prasmės pagilinimas.

O dabar kiekvienas savęs paklauskite, ar taip šis žodis suprantamas tų žmonių, kuriuos vadiname įstatymų leidėjais.

Esame teisinė valstybė, privalome gerbti įstatymus, jų laikytis ir juos vykdyti. Mes tai ir darome. Mūsų pagrindinis įstatymas – Vietos savivaldos įstatymas. Ar šiame įstatyme surašyta tai, kas yra savivalda? Ar jame atskleidžiama savivaldos prasmė?

Nesu praktikuojantis teisininkas, tačiau šį įstatymą žinau gerai ir, deja, jame pasigendu to, ką turėčiau rasti daugelyje įstatymų, kurie paruošti savarankiškiems, atsakingiems ir racionaliems žmonėms – pasigendu požiūriui į mus kaip į suaugusius žmones.

Jame yra nedaug bendrųjų principų, kuriais vadovaudamiesi mes galime kurti savivaldą. Jame daugiausia randu instrukcijas ir nurodymus: kas, ką ir kada turi daryti.

Man rodos, kad didelė mūsų savivaldos kaip sistemos problemų dalis ir išryškėja kaip tik todėl, kad mes, iš vienos pusės, ir įstatymų leidėjas, iš kitos pusės, vartodami tą patį žodį – *savivalda* – užpildome jį skirtinga prasme ir tai darome visiškai sąmoningai.

Įstatymų leidėjas bijo prarasti kontrolę, kurią klaidingai painioja su svarba ir įtaka, kartu mus ir mūsų atstovaujamus rinkėjus baudamas tuo, kad esame iš esmės įstatymuose surašytų instrukcijų vykdytojai, o ne savarankiškų sprendimų priėmėjai. O mes tuo pat metu esame apriboti įstatymo rėmais ir savarankiškumo, kuris vis mažėja, turime tik tiek, kiek jo gauname iš įstatymų leidėjo.

Todėl jau daug metų sunku tikėtis, kad rinkėjai labiau pasitikės savivalda, kuriai suteiktos minimalios savarankiškumo teisės spręsti, bet suteiktos plačios pareigos vykdyti.

LSA suvažiavime balsuosime dėl kelių rezoliucijų. Viena iš jų – tai rezolucija „Dėl savivaldybių veiklos savarankiškumo“. Rezolucija svarbi, bet ji paliečia tik kelis aspektus, kuriais mes prašome leisti mums būti daugiau savarankiškiems!

Puikiai žinau, kad ne į vieną iš Jūsų, taip pat ir į mane, kreipėsi ir tebesikreipia Lietuvos savivaldybių komunalinių įmonių asociacija, kurią sudaro savivaldybėse veikiančios Jūsų kontroliuojamos įmonės, su prašymu garsinti, viešinti ir kitaip skelbti jų problemas dėl vidaus sandorių. Tikrai nesiplėtosiu šiuo klausimu, nors turiu paruoštą dviejų puslapių tekstą. Esmė ne teksto paviešinime, nes šias problemas tikrai puikiai žinote.

Esmė yra žinutėje, kurią įstatymų leidėjas siunčia mums visiems. Ne tik savivaldybių politikams, bet ir jose gyvenantiems žmonėms. Asmeniškai aš šią žinutę suprantu taip:

kuo toliau, tuo mažiau spręsite.

kuo toliau, tuo daugiau vykdysite.

Ir nesvarbu, apie ką mes kalbėsime: vidaus sandorius, juridinių asmenų steigimą, ES fondų panaudojimą, vaikų teisių apsaugos tarnybas, apie bet ką! Taigi paklauskime savęs: ar mes esame savivalda?

Tokia savivalda, kaip mes tai suprantame, ar tokia savivalda, kaip mums nurodoma suprasti?

